

ואו הוא זמן לתפלה, משום שהם הולכים לשוטט בהרי החושך, והר נשפה, אז נפתחים חלונות אורות עליונים, ויוצאים ושורים על בתי כנסיות בראש אלו שמתפללים תפלות, ומתחלקים אורות על ראשיהם. והקדוש ברוך הוא שואל על אותו שלא נמצא שם ואומר: חבל על פלוני שהיה רגיל כאן, וכעת שהלך חשכים ועבר מלפני האורות והלך לשוטט בהרי העולם, ויצא מאותו נגה אור שמאיר ואין (לו) בו חלק, אין נגה לו, כמו שמתחלק ושורה על האחרים ששם, כמה טובות אבדו ממנו. (אין נגה לו בעת שהלך חשכים) ואלו היה שם, יבטח בשם ה' - בכלל העבד הראשון, וישען באלהיו - בסוד העבד השני.

אמר רבי שמעון, אלעזר בני, ודאי רוח נבואה שורה עליך. אמר רבי אבא, אריה בן אריה, מי יקום לפניהם כששואגים לטרף טרף? כל אריות העולם הם תקיפים, ואלה יותר מכלם. כל האריות שבעולם קשים להוצאת הטרף מפייהם, ואלו נוחים להוציא מפייהם טרף. הם טורפים טרף ונותנים לכלם. אשר הלך חשכים, אשר הלכו צריף לו לכתב! אמר רבי אלעזר, משום שהם שרויים בחבור ומיד נפרדים. הלך החבור - חשכים נפרדו. שורים בחבור ונפרדים מיד. כמו זה (יחזקאל א) רוח סערה באה, כלל של זכר ונקבה. באה והיא עוזבת אותו, מיד נפרדים.

וירא בלק וגו'. רבי אלעזר אמר, ודאי מה שאמר רבי חייא, דבר נסתר היה. אבל פתוב, (תהלים פד) גם צפור מצאה בית ודרור קן

וכרין איהו עידן לצלותא, בגין דאינון אזלי למשטטא, בטורי חשוד, והר נשפה, פדין פתיחין פוי נהורין עלאין, ונפקי ושריאן על בתי כנסיות, ברישיהון דאינון דצלאן צלותין, ומתפלגן נהורין על רישיהו. וקודשא בריך הוא שאיל, על ההוא דלא אשתכח תמן, ואמר חבל על פלניא, דהוה רגיל הכא, והשתא דהלך חשכים ואתעבר מקמי נהורין, והלך לשטטא בטוריא בעלמא, ונפק מההוא נגה נהורא דנהיר, ולית (ליה) ביה חולקא, אין נגה לו, כמה דאתפלגי ושריא על אחרנין דתמן, כמה טבין אתאבידו מניה. (אין נגה לו השתא דהלך חשכים) ואלו היה תמן, יבטח בשם יי, בכלל דעבד קדמאה. וישען באלהיו ברזא דעבד תניינא.

אמר רבי שמעון, אלעזר ברי, ודאי רוח נבואה שריא עליך. אמר רבי אבא, אריא בר אריא, מאן יקום קמיהו, פד שאגי למטרף טרפא. כל אריין דעלמא תקיפין, ואלין יתיר מכלהו. כל אריין דעלמא, קשיין לאפקא טרפא מפומיהו, ואלין נוחין לאפקא מפומיהו טרפא. אינון טרפי טרפא, ויהבי לכלא.

אשר הלך חשכים, אשר הלכו מיבעי ליה. אמר רבי אלעזר, בגין דאינון שריין בחבורא, ומיד מתפרשן. הלך חבורא, חשכים אתפרשן. שראן בחבורא, ואתפרשן מיד. כגוונא דא, (יחזקאל א) רוח סערה באה, כלל דכר ונוקבא. באה (דף קצ"ו ע"ב) והיא שבקת ליה, מיד מתפרשן.

וירא בלק וגו'. (במדבר כב) רבי אלעזר אמר, ודאי מה דאמר רבי חייא, מלה סתימא הוה. אבל פתיב, (תהלים פד) גם צפור מצאה בית ודרור קן